

Pirmuoju pagrindu apeliantas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas pažeisdamas EB 87 straipsnio 1 dalį padarė teisės klaidą ir pažeidė savo pareigą motyvuoti numatytą ex EB 253 straipsnyje. Konkrečiai skundžiamame sprendime tinkamai neišnagrinėti nei pagalbos, kuri yra sprendimo objektas, kompensacinio pobūdžio motyvai, nei jos poveikis rinkai, taip pat jis pažeidžia nediskriminavimo ir vienodo požiūrio principus, atsižvelgiant į municipalizuotų įmonių padėtį palyginti su ieškovėmis esančiomis įmonėmis.

Antrasis pagrindas susijęs su EB 86 straipsnio 2 dalies pažeidimu, konkrečiai, su leidžiančios nukrypti nuostatos dėl bendros ekonominės svarbos paslaugų teikimo taikomumo šioje byloje analizės nebuvimu. Tačiau tokia analizė buvo atlikta municipalizuotų įmonių atžvilgiu.

Trečiuoju pagrindu dėl EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimo ginčijama skundžiamame sprendime priimta pozicija dėl Komisijos visiškos diskrecijos leidžiančios nukrypti nuostatos susijusios su regioniniais sunkumais taikomumo klausimu, atsižvelgiant į tai, kad nėra tinkamos konkrečių šios bylos faktinių aplinkybių analizės.

Ketvirtuoju pagrindu apeliantas nurodo EB 87 straipsnio 3 dalies d punkto pažeidimą, konkrečiai ginčija leidžiančios nukrypti nuostatos susijusios su „kultūros“ tikslais taikymą *Conorzio Venezia Nuova* atžvilgiu ir analizės kitų įmonių atžvilgiu nebuvimą.

Penktuoju pagrindu apeliantas kritikuoja tai, kad nebuvo skirta tinkamo dėmesio tęstinumui tarp pagalbos pripažinimo neteisėta (pripažintos po 1994 m. birželio) ir tuo metu galiojusių taisyklių (1973 m.), pažeidžiant 1999 m. kovo 22 d. Reglamento (EB) Nr. 659/1999⁽²⁾ dėl EB (88) straipsnio taikymo taisyklių 1 ir 15 straipsnius.

Šeštasis pagrindas susijęs su nurodymo susigrąžinti automatiškumu, pažeidžiant Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnį.

⁽¹⁾ 1999 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimas 2000/394/EB dėl pagalbos priemonių Venecijoje ir Kjudžoje įsteigtoms įmonėms, numatytų Įstatymuose Nr. 30/1997 ir Nr. 206/1995, nustatančiuose socialinio draudimo įmokų sumažinimą (OL 2000, L 150, p. 50)

⁽²⁾ OL L 83, p. 1

2009 m. vasario 16 d. Hotel Cipriani Srl pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. lapkričio 28 d. Pirmosios instancijos teismo (šeštoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-254/00, T-270/00 ir T-277/00 Hotel Cipriani ir kt. prieš Komisiją

(Byla C-73/09 P)

(2009/C 113/42)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantas: *Hotel Cipriani Srl*, atstovaujamas advokato A. Bianchini

Kitos proceso šalys: *Società Italiana per il gas SpA (Italgas)*, Italijos Respublika, *Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere“*, Europos Bendrijų Komisija

Apelianto reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

- a) panaikinti skundžiamą Pirmosios instancijos teismo sprendimą;
- b) patenkinti pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus ir todėl:
 - panaikinti pirmojoje instancijoje ginčijamą Europos Bendrijų Komisijos sprendimą⁽¹⁾;
 - nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti sprendimo 5 straipsnį tiek, kiek šioje nuostatoje esantį nurodymą Komisija aiškino kaip numatantį ir pagalbą, kuri leidžiama remiantis *de minimis* principu ir (arba) panaikinti 5 straipsnį tiek, kiek jame numatyti didesni delspingiai nei iš tiesų sumokėjo įmonė už savo skolą;
- c) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Savo pirmuoju pagrindu *Hotel Cipriani* nurodo EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimą ir klaidingą taikymą, būtent tiek tai susijęs su Pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvacijos nebuvimu ar šios motyvacijos prieštaringu pobūdžiu. Įstatymai ir kiti teisės aktai, kurie buvo pripažinti neatitinkančiais EB 87 straipsnio, neiškraipo ir negali iškraipyti konkurencijos bendroje viešbučių ir restoranų rinkoje (būtent kurioje veikia *Hotel Cipriani*), nes Venecijos miesto kontekstas yra toks specifinis, kad bendrai rinkai negali būti daromas joks poveikis, atsižvelgiant į tai, kad aptariami sumažinimai yra paprasčiausia papildomų išlaidų, kurias patiria įmonės vykdydamos veiklą aptariamoje geografinėje rinkoje tomis pačiomis sąlygomis kaip ir kitose Bendrosios Europos rinkos dalyse, kompensacija. Pirmosios instancijos teismas tinkamai neatsižvelgė į šį specifiškumą, nes jis tik patvirtino — išsamiai nenagrinėdamas klausimo — kad Venecijos įmonių gauta nauda viršijo su aplinka susijusių nuostolių kompensaciją ir dėl šios priežasties apeliantas nurodo, kad skundžiamas sprendimas nebuvo motyvuotas arba šios motyvacijos prieštarą pobūdį.

2. Savo antruoju pagrindu *Hotel Cipriani* nurodo EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimą ir klaidingą taikymą, būtent kiek tai susiję su nelogiška Pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvacija. Iš pradžių Komisija, o vėliau Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad EB 97 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta regioninė išimtis netaikytina, nes kaip tai buvo aiškiai įrodyta vykstant procesui Pirmosios instancijos teisme, aptariama geografinė rinka pateisina pagal nacionalinės teisės aktus taikomus įmokų sumažinimus, nes šiais sumažinimais tik siekiama apsaugoti Venecijos miesto socialinę ir ekonominę struktūrą — kaip buvo įrodyta pirmesniame pagrinde — nedarant jokio antikonkurencinio poveikio prekybai bendrojoje rinkoje.
3. Savo trečiuoju pagrindu *Hotel Cipriani* nurodo EB 87 straipsnio 3 dalies d punkto pažeidimą ir klaidingą taikymą, būtent kiek tai susiję su nelogiška Pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvacija. Šioje byloje įmokos buvo sumažinamos aiškiai siekiant palengvinti Venecijos miesto neginčijamo kultūros ir meno paveldo apsaugą, dėl kurios lagūnoje veikiančios įmonės patiria didelių išlaidų, kurių kitos įmonės, veikiančios kitose teritorijose, nepatiria. Pirmosios instancijos teismo sprendimo dalis, kurioje atmetama *Hotel Cipriani* pateikta kritika, klaidingai patvirtina, kad priešastys, dėl kurių ieškovėmis esančios įmonės patyrė išlaidas susijusias su Venecijos miesto kultūros ir meno paveldo apsauga, nebuvo tinkamai nustatytos kiekvienu atskiru atveju. Šis teiginys yra klaidingas dėl kelių priežasčių, visų pirma todėl, jog aiškiai buvo įrodyta, taip pat Komisijoje, kad visam Venecijos istoriniam centrui bendrai taikomi apribojimai siekiant apsaugoti nekilnojamojo turtą.
4. Savo ketvirtuoju pagrindu *Hotel Cipriani* nurodo neteisėtą sprendimo išieškoti skirtas sumas pobūdį dėl 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁾ nustatytos išsamios EB (88) straipsnio taikymo taisyklės 14 straipsnio 1 dalies pažeidimo. Minėta 14 straipsnio nuostata, numatanti sumažintos sumos susigrąžinimą, yra netaikytina, atsižvelgiant į tai, kad šios bylos aplinkybėmis šis susigrąžinimas prieštarauja bendram Bendrijos teisės principui, Pirmosios instancijos teisme nurodytiems principams, kaip antai proporcingumo, vienodo požiūrio ir teisinio saugumo principams.
5. Savo penktuoju pagrindu *Hotel Cipriani* nurodo Reglamento (EB) Nr. 659/1999 15 straipsnio pažeidimą. Kadangi Komisija priėmė savo sprendimą 1999 m. lapkričio 25 d., minėtam straipsnyje numatytas dešimties metų senaties terminas (kuris akivaizdžiai taikytinas *ratione temporis* šios bylos aplinkybėmis) jau buvo pasibaigęs, todėl dėl aptariamąsias pagalbos poveikio turi būti remiamasi Įstatymu Nr. 171/1973 (specialus įstatymas Venecijai).

2009 m. vasario 19 d. Società Italiana per il gas SpA (Italgas) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. lapkričio 28 d. Pirmosios instancijos teismo (šeštoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-254/00, T-270/00 ir T-277/00 Hotel Cipriani SpA ir kt. prieš Komisiją

(Byla C-76/09 P)

(2009/C 113/43)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Società Italiana per il gas SpA (Italgas), atstovaujama advokatų M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi

Kitos proceso šalys: Hotel Cipriani SpA, Italijos Respublika, Coop-service — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere“, Europos Bendrijų Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- Panaikinti skundžiamą sprendimą.
- Panaikinti sprendimo ⁽¹⁾, 1 ir 2 straipsnius tiek, kiek Italijos nustatytas atleidimas nuo mokesčių nesuderinamas su Bendrijos teise, ir sprendimo 5 straipsnį arba nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį.
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- Pirmuoju pagrindu nurodyta, kad taikant EB 87 straipsnio 1 dalį padaryta teisės klaida, nepateikta motyvacija dėl kompensacinio aptariamų įmokų pobūdžio bei motyvacija dėl konkurencijos iškraipymo ir poveikio prekybai įrodymų. Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą, nes nors jis pripažino, kad priemonės nėra pagalba, jei ja tik siekiama kompensuoti objektyviuos ekonominius nuostolius, jis nusprendė, kad šis principas netaikomas šioje byloje, nes: i) yra tiesioginis ryšys tarp kompensacijos sumos ir papildomų išlaidų, kurias patiria įmonės dėl jų buvimo Venecijos ir Kjudžos lagūnoje, ii) papildomas išlaidas, tenkančias įmonėms gavėjoms reikia apskaičiuoti atsižvelgiant į vidutines Bendrijos įmonių išlaidas, o ne į žemėje įsteigtų įmonių patiriamas išlaidas. Be to, Pirmosios instancijos teismas nenurodė prieštaringo ginčijamo sprendimo, kuriame Komisija įvertindama įmonės atsakingos už vandens paskirstymo paslaugą padėtį nurodė, kad kompensacinis priemonės pobūdis gali būti pripažintas net nesant konkretaus atitikimo tarp pagalbos dydžio ir papildomų išlaidų, kurias patyrė įmonės, ir kad pastarosios nebūtinai turi būti apskaičiuotos atsižvelgiant į vidutines Bendrijos įmonių išlaidas, pobūdžio.

⁽¹⁾ 1999 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimas 2000/394/EB dėl pagalbos priemonių Venecijoje ir Kjudžoje įsteigtoms įmonėms, numatytų Įstatymuose Nr. 30/1997 ir Nr. 206/1995, nustatančiuose socialinio draudimo įmokų sumažinimą (OL 2000, L 150, p. 50).

⁽²⁾ OL L 83, p. 1.